

دعا برای افسُسیان

از این سبب، زانو می‌زنم نزد آن پدر، که از او هر خانواده‌ای در آسمان و بر زمین مسمی می‌شود؛ که به حسب دولت جلال خود به شما عطا کند که در انسانیت باطنی خود از روح او به قوت زور آور شوید، تا مسیح به وساطت ایمان در دل‌های شما ساکن شود؛ و در محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده، استطاعت یابید که با تمامی مقدسین ادراک کنید که عرض و طول و عمق و بلندی چیست؛ و عارف شوید به محبت مسیح که فوق از معرفت است تا پر شوید تا تمامی پری خدا الحال او را که قادر است که بکند بی نهایت زیادت‌تر از هر آنچه بخواهیم یا فکر کنیم، به حسب آن قوتی که در ما عمل می‌کند، مر او را در کلیسا و در مسیح عیسی تا جمیع قرن‌ها تا ابدالآباد جلال باد. آمین. افسسیان ۳: ۱۴-۲۱

پولس رسول در این آیها دعایی که برای مخاطبانش می‌کند را برایشان شرح می‌دهد. او همیشه در رسالات خود با پرداختن به اینکه چگونه در دعا‌های خود آنان را به حضور پدر آسمانی می‌برد چندین هدف را دنبال می‌کند که یکی از آنها تشویق کردن مخاطبانش است. او به مخاطبانش یادآوری می‌کند که به عنوان رهبر و شبان در فکر آنها است و برایشان نزد پدر شفاعت می‌کند. هدف دیگر پولس این است که همواره آموزه‌های الهیاتی را از این طریق به مخاطبانش تعلیم دهد.

تصور کنید که زوجی در پی خرید مسکنی ارزان قیمت هستند و در نهایت خانه‌ای بسیار قدیمی و کلنگی پیدا می‌کنند که با بودجه آنها همخوانی دارد. قطعاً مشکلات زیادی در این خانه وجود دارد که باید یکی پس از دیگری رفع شوند. شاید نیاز به تعمیر اساسی وجود داشته باشد و یا نم و رطوبت زیاد باعث ایجاد کپک و تولید بوی بد در خانه شده باشد. اما این زوج هر دو دست به ابزار بوده و اطمینان دارند که آن خانه پس از مدتی به یک مکان زیبا برای سکونت تبدیل خواهد شد و به همین خاطر خانه را می‌خرند و دست به کار می‌شوند. چندی نمی‌گذرد که بوی بد از بین می‌رود و بعد از گذشت چندی همه از تغییر و تحول بزرگی که در آن خانه اتفاق افتاده شگفت‌زده می‌شوند و از خود می‌پرسند آیا به راستی این همان خانه کلنگی قبلی است؟

پولس در آیه ۱۷ پس از آنکه می‌گوید ایمان‌داران، خانواده پدر آسمانی و یا پدرزادگان هستند می‌نویسد «**تا مسیح به وساطت ایمان در دل‌های شما ساکن شود**». این سکونت خداوند در خانه

دل‌های ایمان‌داران درست مانند سکونت زوج داستان ما در آن خانه کلنگی است با این تفاوت بزرگ که شخص ایمان‌دار به عنوان خانه باید اجازه دهد که خداوند در او تغییرات عمده و اساسی را ایجاد کند و هر چه این مشارکت بیشتر ادامه پیدا کند شخص بیشتر در محبت مسیح ریشه دوانده، در او رشد و نمو می‌کند و به شباهت مسیح درمی‌آید.

به راستی که ایمان‌داران صنعت و یا غزل خداوند هستند (افسیان ۲: ۱۰) و این یعنی خداوند هر روز در زندگی یک ایمان‌دار کار می‌کند. ما با داشتن ضعف‌ها و کاستی‌ها نباید دلسرد و ناامید شویم بلکه باید با شادی و امید همواره زندگی خود را به دستان پر جلال مسیح بسپاریم تا ما را به طرز عجیب و زیبایی نقش بزند و بسراید. همچنین به یاد داشته باشیم که یک شاعر ماهر تک‌تک غزل‌های خود را متفاوت و منحصر به فرد می‌سراید.

جان نیوتون (John Newton) در جایی نوشته است که:

من آن چیزی که باید باشم نیستم؛ آن چیزی که می‌خواهم باشم هم نیستم؛ آن چیزی که امیدوارم باشم هم نیستم؛ اما آن چیزی که قبلاً بودم هم نیستم و به فیض خداوند اینگونه هستم!^۱

ای مسیح خداوند! کمک کن تا با ریشه دواندن در محبت، تو را بهتر بشناسم و اجازه دهم که در خانه دل من سکنی گزیده، مرا بیشتر به شباهت خود در آوری. مسیح جان به من کمک کن تا با صرف زمان بیشتر با تو، صنعت زیبایی دستان تو شوم و همچون نوری در این جهان تاریک برای تو بدرخشم. آمین!

^۱ Paul Lee Tan, *Encyclopedia of vv... Illustrations: Signs of the Times*, (Garland, TX: Bible